

**Turisme Sostenible:** S'ha definit com un tipus de turisme que, a la vegada que atén les necessitats dels turistes actuals i de les regions receptores, contribueix al desenvolupament sostenible en els àmbits econòmic, sociocultural i ambiental.

Fou a principis dels anys noranta quan es començaren a plantejar fórmules que unissin sostenibilitat i turisme, que conciliessin desenvolupament amb preservació. A finals d'aquesta dècada, l'aprovació del Codi Ètic Mundial per al Turisme creà un marc de referència per al desenvolupament responsable i sostenible del turisme.

Per a l'Organització Mundial del Turisme (OMT), principal organització de les Nacions Unides en matèria turística, els principis de sostenibilitat s'han d'ajustar als criteris següents: concedir un ús òptim als recursos ambientals (mantenint els processos ecològics essencials i ajudant a conservar els recursos naturals i la diversitat biològica); respectar l'autenticitat sociocultural de les comunitats amfitriones i promoure l'enteniment i la tolerància interculturals; i assegurar unes activitats econòmiques viables a llarg termini que contribueixin a la reducció de la pobresa i reportin uns beneficis socioeconòmics ben distribuïts.

L'OMT considera que les directrius per al desenvolupament sostenible del turisme són aplicables a totes les formes de turisme (el turisme de masses inclòs) i a tot tipus de destinacions.

**Ecoturisme:** És un turisme en el qual la motivació principal dels turistes és l'observació i l'apreciació de la natura, així com de les cultures tradicionals.

Aquest tipus de turisme fomenta la conservació del patrimoni cultural i natural, i, moltes vegades, inclou les comunitats locals en la seva planificació i desenvolupament, i en contribueix al benestar.

Es diferencia del més ampli concepte de turisme sostenible perquè, entre altres coses, contribueix activament a la conservació del patrimoni natural i cultural, ofereix una interpretació d'aquest patrimoni als visitants, consciència els turistes sobre temes de sostenibilitat i es presta més a viatgers independents i a grups reduïts.

L'Any Internacional de l'Ecoturisme (2002) estimulà l'emulació de bones pràctiques entre els governs i les empreses privades, i fou el vertader motor d'arrencada de programes i projectes innovadors. Amb tot, l'èxit que ha assolit el terme "ecoturisme", n'ha afavorit també l'ús en formes de turisme de natura poc o gens sostenibles.



Marina Estarellas / Perú

**Turismo Sostenible:** Se le ha definido como un tipo de turismo que, a la vez que atiende a las necesidades de los turistas actuales y de las regiones receptoras, contribuye al desarrollo sostenible en los ámbitos económico, sociocultural y ambiental.

Fue a principios de los años noventa cuando se empezaron a plantear fórmulas que aunaran sostenibilidad y turismo, que conciliaran desarrollo con preservación. A finales de esa década, la aprobación del Código Ético Mundial para el Turismo creó un marco de referencia para el desarrollo responsable y sostenible del turismo.

Para la Organización Mundial del Turismo (OMT), principal organización de Naciones Unidas en materia turística, los principios de sostenibilidad se han de ajustar a los siguientes criterios: conceder un uso óptimo a los recursos ambientales (manteniendo los procesos ecológicos esenciales y ayudando a conservar los recursos naturales y la diversidad biológica); respetar la autenticidad sociocultural de las comunidades anfitrionas y promover el entendimiento y la tolerancia interculturales; y asegurar unas actividades económicas viables a largo plazo que contribuyan a la reducción de la pobreza y reporten unos beneficios socioeconómicos bien distribuidos.

La OMT considera que las directrices para el desarrollo sostenible del turismo son aplicables a todas las formas de turismo (incluido el turismo de masas) y a todo tipo de destinos.

**Ecoturismo:** Es aquel turismo donde la motivación principal de los turistas es la observación y la apreciación de la naturaleza, así como de las culturas tradicionales.

Este tipo de turismo fomenta la conservación del patrimonio cultural y natural, y, muchas veces, incluye a las comunidades locales en su planificación y desarrollo, contribuyendo a su bienestar.

Se diferencia del más amplio concepto de turismo sostenible porque, entre otras cosas, contribuye activamente a la conservación del patrimonio natural y cultural, ofrece una interpretación de este patrimonio a los visitantes, conciencia a los turistas sobre temas de sostenibilidad y, se presta más a viajeros independientes y grupos de tamaño reducido.

El Año Internacional del Ecoturismo (2002), estimuló la emulación de buenas prácticas entre los gobiernos y las empresas privadas, y fue un verdadero motor de arranque de programas y proyectos innovadores. Sin embargo, el éxito que ha alcanzado el término "ecoturismo", ha favorecido también su uso en formas de turismo de naturaleza poco o nada sostenibles.